

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116010443
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1116010443.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovaného Q. C., stíhaného pre pokračovací prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, v bode 1./ v jednočinnom súbehu s prečinom podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.09.2018, sp. zn. 6T/31/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 12. 09. 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému Q. C., nar. XX.XX.XXXX N. C., trvale bytom C., H. D.Č. Č.. XX, R.. Č.. C. C., K. N. Č.. XX/X,

u k l a d á

podľa § 219 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušujú sa výroky o treste a upustení od uloženia súhrnného trestu:

- trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/30/2016, z 29.02.2016, právoplatného 07.07.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,
- trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/181/2016, z 02.12.2016, právoplatného 21.12.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,
- trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/120/2017, z 10.08.2017, právoplatného 19.09.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,
- trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/33/2017, zo 04.09.2017, právoplatného 22.09.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/31/2016 zo dňa 25.09.2018 bolo rozhodnuté, že obžalovaný Q. C., rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17.03.2017, sp. zn. 6T/31/2016, bol právoplatne uznaný za vinného v bodoch 1./ a 2./ zo spáchania pokračovacieho prečinu neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, v bode 1./ v jednočinnom súbahu s prečinom podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1./ 10.04.2016 v čase približne medzi 01.40 h a 02.00 h v Bratislave v nočnom spoji MHD počas jazdy zo zastávky MHD D. H. K. E. pred zastavením na zastávke MHD R. zobral od Q. K. dva kusy 5-eurových bankoviek a bankomatovú platobnú kartu VISA Tatra banky, a. s., číslo karty: XXXXXXXXXXXXXXXXX, patriacu poškodenej Z.. Z. D., ktorá bola vystavená k osobnému účtu poškodenej, pričom o týchto veciach vedel, že tieto boli Q. K. odcudzené poškodenej Z. D. dňa 10.04.2016 v Bratislave v čase okolo 01.40 h na D. H. na zastávke MHD, kde sa v tom čase spolu s Q. K. obvinený nachádzal, pričom videl, ako Q. K. rukou vytiahla z kabelky, ktorú mala poškodená stojaca na zastávke prevesenú cez pravé rameno, peňaženku obsahujúcu aj vyššie uvedené veci, pričom za tento skutok A. Q. K. trestne stíhaná ako obvinená za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, písm. f/ Trestného zákona v samostatnom trestnom konaní,

2./ následne 10.04.2016 v čase okolo 02.20 h v Bratislave, na R. L. Č.. X, na čerpacej stanici ÔMV neoprávnenne použil odcudzenú platobnú kartu uvedenú v bode 1./ najprv bezkontaktno na nákup tovaru a to 1 kus Mila rezy, 1 kus plechovky kofola 250 ml a 5 kusov krabičiek cigariet značky Marlboro, avšak platba bezkontaktno neprešla a z uvedeného dôvodu bol predavačom vyzvaný na platbu zadáním PIN kódu, na čo obvinený vložil do terminálu kartu, avšak po chvíli ju vytiahol bez zadania PIN kódu, keďže tento nepoznal,

Za to bol odsúdený podľa § 219 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona, ako aj s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona s tým, že súd zároveň zrušil výroky o trestoch v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.02.2016, sp. zn. 1T/30/2016 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.12.2016, sp. zn. 3T/181/2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) prokurátor odvolanie čo do výroku o treste, ktoré aj písomne odôvodnil s tým, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval pri úvahe o spôsobe ukladania trestov a tento postup vyústil do nesprávneho výroku o treste. Na jednej strane prvostupňový súd pri rozhodnutiach Okresného súdu Bratislava II z 29.02.2016 pod spisovou značkou 1T/30/2016 a z 02.12.2016 pod spisovou značkou 3T/181/2016 správne vyhodnotil súbeh aktuálne prejednávanej trestnej činnosti s trestnou činnosťou, ktorá bola predmetom spomínaných rozhodnutí, avšak zároveň nezohľadnil, že súčasťou takého spoločného viacčinného súbehu je aj skutok z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II spisovej značky 1T/120/2017 z 10.08.2017, právoplatného 19.09.2017 a skutky z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II spisovej značky 4T/33/2017 zo 04.09.2017, právoplatného 22.09.2017, keďže skutky zo všetkých uvedených rozhodnutí súdov boli spáchané pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 29.02.2016 pod spisovou značkou 1T/30/2016 obžalovanému C., pričom celkovo tak zbiehajúca sa trestná činnosť spočíva v desiatich trestných činoch spáchaných jedenástimi skutkami. V danom prípade je daná prevaha priťažujúcich okolností v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona, čiže upravenou trestnou sadzbou pre posudzovaný súbeh je rozmedzie 2 roky 4 mesiace až 5 rokov trestu odňatia slobody. Trest uložený súdom prvého stupňa je teda mimoriadne mierny, nezohľadňujúci početnosť, charakter trestnej činnosti a dobu, po ktorú ju obžalovaný páchal. Hoci s poukazom na súdom citované stanovisko je pripustená možnosť mimoriadne znižovať trest v prípade prijatého vyhlásenia, je potrebné upriamiť pozornosť práve na skutočnosť, že sa jedná o možnosť a nie automatický postup. Ak nemá byť devalvovaná „mimoriadnosť“ takého postupu (Trestný zákon totiž uvedený inštitút výslovne označuje

ako mimoriadne zníženie trestu), nemožno ho uplatňovať bezbreho a bez riadneho zdôvodnenia toho, prečo je pre naplnenie účelu trestu a ochranu spoločnosti potrebné mimoriadne pod dolnú hranicu trestnej sadzby znížovať trest páchatelovi desiatich trestných činov spáchaných jedenástimi skutkami, keď zákonodarca stanovil pre taký prípad rozpätie 2 roky 4 mesiace až 5 rokov a v neposlednom rade je potrebné opätovne poukázať na to, že je ukladaný súhrnný trest a teda aj záver z aplikovaného stanoviska o mimoriadnom znížení by bolo možné použiť len v prípade, ak by vo všetkých zbíhajúcich sa trestných veciach došlo k prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku. K osobe obžalovaného prokurátor uviedol, že sa jedná o páchatela, ktorý bol od roku 2004 doposiaľ 21-krát odsúdený za trestné činy, a to ako v tuzemsku, tak aj v cudzine, a to takmer výlučne pre majetkovú trestnú činnosť, spočívajúcu v krádežiach a zneužívaní platobných kariet, pričom aktuálny súbeh spočíva v desiatich trestných činoch z toho troch s trestnou sadzbou 1 až 5 rokov. Obžalovaný sa ako recidivista dopúšťal trestnej činnosti priebežne v období 13 rokov, pričom k náprave zjavne nevedli ani predchádzajúce tresty a to vrátane nepodmienečných trestov odňatia slobody. Zo spôsobu života obžalovaného poznačeného jeho kriminálnou anamnézou vyplýva, že tento neprejavuje základný spoločenský rešpekt voči cudzím majetkovým právam a cudziemu majetku, v ktorých vidí len zdroje pre svoje obohatenie sa. Za takýchto okolností nemožno hovoriť o naplnení účelu trestu - a to hlavne ochrany spoločnosti - pri ukladaní trestu vo výmere blížiacej sa spodnej hranici základnej trestnej sadzby. Na základe uvedeného, odvolateľ výrok o treste nepovažuje za v súlade so zákonom a jeho účelom a ani so stavom veci a navrhol, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozsudkom sám rozhodol o treste tak, že uloží obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, so súčasným zrušením výrokov o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/30/2016, z 29.02.2016, právoplatného 07.07.2016, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/181/2016, z 02.12.2016 právoplatného 21.12.2016, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/120/2017, z 10.08.2017 právoplatného 19.09.2017, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/33/2017, zo 04.09.2017 právoplatného 22.09.2017, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu krajskému súdu dňa 12.04.2019.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla v plnom rozsahu vyhovieť odvolaniu.

Obžalovaný sa k veci nevyjadril, keďže verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Trestného poriadku

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a/ pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b/ pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c/ ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d/ ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e/ ak je uložený trest neprímeraný, alebo
- f/ ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací

súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrenia prokurátorky na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len prokurátorom a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmaval zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo odvolací súd nezistil.

Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu nie sú odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len tento výrok. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Ku konaniu na súde prvého stupňa odvolací súd uvádza, že už rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/31/2016 zo dňa 17.03.2017 bol obžalovaný Q. C. uznaný za vinného zo spáchania vyššie uvedených trestných činov, pričom postupom podľa § 44 Trestného zákona súd u neho upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/30/2016 zo dňa 29.02.2016 a sp. zn. 3T/181/2016 zo dňa 02.12.2016 kedy súd prvého stupňa súčasne upustil aj od uloženia ďalšieho trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/15/2016 zo dňa 20.12.2016 a zároveň bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie v ústavnej forme s tým, že na základe odvolania prokurátora (čo do výroku o treste) bol vo veci činný Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením pod sp. zn. 2To/71/2017 zo dňa 09.08.2017 zrušil napadnutý rozsudok len vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a súčasne vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, z čoho je zrejmé, že pôvodný (prvý) prvostupňový rozsudok čo do výrokov o vine a ochrannom opatrení nadobudol právoplatnosť. Na uvedenom základe preto prvostupňový súd v ďalšom priebehu konania len doplnil dokazovanie oboznámením listinných dôkazov - odpisu z registra trestov, výpisu z evidencie priestupkov, obsahu spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/30/2016, obsahu spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/181/2016, obsahu spisu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/15/2016, obsahu spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/120/2017, obsahu spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/33/2017 a na základe takto doplneného dokazovania rozhodol o treste vyššie uvedeným spôsobom.

Odvolací súd vzhľadom na podané odvolanie pri posudzovaní uloženého trestu zistil, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a bol uložený trest, ktorý je trestom neprimeraným.

V prvom rade je potrebné upriamiť pozornosť na ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

S uvedeným ustanovením v danom prípade úzko súvisí aj ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona, v súlade s ktorým ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený podľa § 219 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona, ako aj s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a súčasne boli zrušené výroky o trestoch v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/30/2016 zo dňa 29.02.2016 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/181/2016 zo dňa 02.12.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Pochybil však prvostupňový súd v tom, že nevenoval náležitú pozornosť všetkým pripojeným a oboznámeným spisom, kde je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že súčasťou spoločného viacčinného súbehu sú aj ďalšie skutky, a to tie, ktorých sa týka jednak trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/120/2017 zo dňa 10.08.2017, právoplatný 19.09.2017 a takisto trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/33/2017 zo dňa 04.09.2017, právoplatný 22.09.2017, keďže aj skutky z citovaných rozhodnutí boli spáchané pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/30/2016 zo dňa 29.02.2016 obžalovanému Q. C., teda správny mal byť záver, že je potrebné pri ukladaní súhrnného trestu zrušiť aj výroky o treste, resp. výroky o upustení od uloženia súhrnného trestu aj uvedených rozhodnutí Okresného súdu Bratislava II, pod sp. zn. 1T/120/2017 a sp.zn. 4T/33/2017 a mal ukladať súhrnný trest pri zohľadnení skutkov uvedených v predmetných dvoch rozhodnutiach, čo však prvostupňový súd opomenul.

V druhom rade, prvostupňový súd síce správne ustálil prevahu priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona a správne aj skonštatoval absenciu poľahčujúcich okolností u obžalovaného, na strane druhej však napriek uvedenému uložil neprimerane mierny trest, keď bez náležitého opodstatnenia aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/ ods. 4 trestného zákona per analogiam.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd poukazuje na osobu obžalovaného Q. C., ktorý bol doposiaľ 21-krát súdne trestaný, jeho doterajšie postihy sa celkom zrejme minuli svojim účinkom, prostriedky na zabezpečenie svojich potrieb po dlhú dobu získava formou páchania takmer výlučne majetkovej trestnej činnosti, ktoré okolnosti vo svojom súhrne podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú úvahu o možnej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam (v zmysle Stanoviska Najvyššieho súdu SR, Tpj 55/2016) a v tomto zmysle je možné prisvedčiť odvolateľovi, že za daných okolností, s poukázaním na osobu obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, na uloženie súhrnného trestu je trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov (pri upravenej sadzbe 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov) neprimerane nízky.

Vyššie uvedené faktory teda smerujú k záveru, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku vo výroku o treste nesprávne ukladal súhrnný trest a súčasne neodôvodnene aplikoval ustanovenie § 39 ods.

2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam, čím došlo k porušeniu ustanovenia Trestného zákona a k uloženiu neprimerane mierneho trestu, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d/ písm. e/ Trestného poriadku s tým, uvedené pochybenia mohol napraviť odvolací súd tak, že obžalovanému uložil podľa § 219 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Napokon krajský súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste a upustení od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/30/2016, zo dňa 29.02.2016, právoplatnému 07.07.2016, trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/181/2016, zo dňa 02.12.2016, právoplatnému 21.12.2016, trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/120/2017, zo dňa 10.08.2017, právoplatnému 19.09.2017, trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/33/2017, zo dňa 04.09.2017, právoplatnému 22.09.2017, ako aj zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V konečnom dôsledku je odvolací súd toho názoru, že takto uložený trest je trestom zákonným a primeraným z hľadiska potreby zabezpečenia požiadavky generálnej i individuálnej prevencie s tým, že vyššie uvedené pochybenia ohľadom ukladania trestu napravil v tomto rozsudku krajský súd s presvedčením, že takto uložený trest odvolacím súdom zodpovedá závažnosti spáchanej trestnej činnosti, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Pochybenia prvostupňového súdu pri ukladaní trestu mali za následok zrušenie napadnutého rozsudku v tomto výroku a rozhodnutie o ňom rozsudkom odvolacieho krajského súdu, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.